

Conversa sobre mutualisme

per JUS

Dr. B.—I bé, amic i company Dr. A., suposant que haureu llegit les bases que proposo com a fonament d'una mutualitat desitjable, confio amb la vostra opinió.

Dr. A.—De segur que us la donaré i dies ha que frisava per trobar-vos i per escatir qualche punt del vostre article.

Dr. B.—Entrem, si us sembla, ací a l'Ateneu, que podrem parlar còmodament i tranquils.

* * *

Dr. A.—Amb tota franquesa vull dir-vos que, tot i trobant les bases que vós proposeu perfectament acceptables, avui per avui, jo no portaria cap pressa per implantar-les, car segueixo creient que, malgrat llur bondat, el millor que pot fer el metge amant de la professió i de la llibertat, és combatre tota organització que tendeixi a sistematitzar la medicina i assalariar el metge.

Dr. B.—Tingueu en compte, però, que el mutualisme no és res capritxós com una mena de moda sorgida d'un cervell qualsevol; el mutualisme, com associació, és el resultat d'una necessitat econòmica cada dia més imperativa. Penseu, com ja us he dit en altres converses, que el mutualisme, o, si voleu, l'associació dels ciutadans per la lluita econòmica contra la malaltia, sia la que es vulgui, és una fórmula convenient al ciutadà de situació econòmica modesta; i als metges, davant del fet, sols ens resta de procurar que aitals entitats ens siguin el més favorables possible.

Dr. A.—Conformes; però, quina necessitat hi

ha de barrejar els metges amb aquestes Mutualitats?... Per què no tendir a organitzar Mútues, o Companyies d'assegurances de malaltia, quals entitats deixin al malalt completament lliure i independent per a proporcionar-se els professionals, de donar-los la Companyia pessetes i res més que pessetes, amb les quals pessetes, ell disposaria per a la seva assistència ço que més li plagués? Per què assalariar al metge, doncs?

Dr. A.—Efectivament, a nosaltres, metges, ens interessa solament, quan visitem un malalt, apart l'interès científic, que dit malalt tingui solvència econòmica que ens assegurí els honoraris. Conseqüents amb això, és perfectament bona la solució d'assegurar la malaltia amb pessetes exclusivament. Però penseu que no som pas nosaltres qui ha de fer-ho això. Fixeu-vos que hi han poderosos interessos creats ja en el ram que ens ocupa, interessos que no es deixaran pas anihilar quan a nosaltres ens convingui i dels que tampoc pot prescindir-se perquè són massa grans i poderosos. Una cosa és la nostra situació actual i la opinió que podem sustentar, i un altra la que disfrutariem des del Ministeri de la governació, amb l'instrument de Govern a l'abast de nostre criteri, per dissoldre i crear el que més creguéssim convenient. Però, vivint de les coses pràctiques, cal que ens situem dins el terreny de les possibilitats assequibles i jo penso que seria més fàcil millorar les Mutualitats existents que no suprimir-les.

Dr. A.—Es que vós creieu, per ventura, que les Mutualitats avui existents i les Companyies